

Passions-predikan, hållen uti Götheborgs domkyrka af den för sitt christend...

Linderot, Lars,

1700-1829 Nbd Br. 1800-1849

National Library
of Sweden

Teol.
Pred.
(Am)
1800-1849
1790-1827

Passions = Predikan,

hållen uti

Göteborgs Domkyrka

af

den för sitt Christendomsnit widtbekante vice Pastorn

Lars Linderot;

och

nu först från trycket utgifwen

af

en uppmärksam Åhbrare, wån af Ordet och den afledne.

Göteborg, tryckt hos L. Torbjörns-son, 1823.

O! min själ! du må nu glömma
 All den lystra werlden snö,
 Och ej något an't berömma
 Än din Jesu bittra dö.
 Så förgåt all timlig fröjd;
 War uti din Gud förnöjd.

I Guds Faders och Söns och den Helige Andes namn. Amen!

Och Satan stod på hans högra hand, på det han skulle slå honom emot, och Herren sade till Satan: Herren, Herren nådse dig! ja! Satan, Herren nådse dig! Dessa orden i Zacharias profetiska bok gifwa oss eftertänklig underwisning både om Satans obestrikliga arghet och bitterhet, som han isynnerhet byser emot alla bötfärdiga och omvända själar, och äfwen om Herrens obestrikliga barmhärtighet mot hwar och en själ, som söker beskydd hos Herren emot Satan. Gud wisade Zacharias i en syn en Skerfveprest, som het Jehosua. Zacharias såg denne Presten stå för Herrans Engel, eller han

såg honom stå inför den ofstaxade Engeln, vår högtlofwade Frälsare. Här stod Presten med rena kläder. Presten war ett omvändt Guds barn, men som han bodde ihop med de syndige Babylonierne, så kan det lätteligen hafwa hänt att någon andlig orenlighet har kommit att hänga wid honom. För denna konversation och denna andliga orenlighet har Satan inte försummat att afmåla honom på det allwårsta inför Guds domstol, och göra det sörre war än detta, ty Satan stod på hans högra hand, på det han skulle slå honom emot. Satan war inte kallad; men kom likawäl, han kom ofkallad; han lurade på tillfälle, om han

ej kunde hindra att Presten skulle blifwa klädd i de rena kläderna. Här gjorde Satan sin gamla syftla, han gjorde skäl för sitt namn; Satan heter han. Satan är Hebreiska, och är på Swenska motståndare, och nu war denne arge fienden tillstådes att slå Presten emot. Åh! se huru oförskämd djefwulen är. Han ställde sig på Presten Jehosuas högra hand. Det såg werkligen illa ut att Satan stod till höger, ty det såg ut som Presten wore redan öfwerwunnen, som hade han tappat sin sak, och Djefwulen wunnit. O! hwilken oförskämd anklagare är icke Satan. Här tager han in högra handen alldeles som wore här intet rum för någon advokat, för någon försvarare. Så handlar Satan än den dag i dag är, i synnerhet är han ganska rored emot dem, som äro skadde uti ifriga böner.

Här förhålla sig de orene andarne på samma sätt som det sker wid menskliga domstolar. Om någon bärjar en process emot någon inför Domaren, så wintlägger sig ju den enot hwilken processen bärjas, på alla möjliga wis at inte utslaget må falla öfwer honom. Han talar då med Domaren och rekommenderar sin sak på det bästa; men när han talar med Domaren, så faller motparten honom i talet och bjuder till allt hwad han kan att hindra honom deruti. Så göra också de orene andarne. Om du talar med menniskor då afbryta de icke ditt tal; men ger du dig till att bedja af hjertans omsorg för din fattiga själ, o! då skall du få förnimma att de slika många glöddande skott på dig, då bruka de

öfrunderliga konster och mångfaldiga skalkstycken för att kunna bryta ditt samtal med Gud, som är din och deras Domare, och lemna du då bönen för deras skuld, så är du lik en Soldat, som ryinner utur slagningen. Se huru Satan handlar mot Jehosua. Han stod honom emot; men Jehosua, som säkert låg i bönen till Gud, han wann, Satan fick näpp för sina djefswa klagomål. Herren, det är Jesus, sade: Gud, det är min Fader, näpse dig, Satan! detta skedde; „synd och Satan må stå i sanna, Om de än så stå.“ Satan måste begifwa sig ifrån Prestens högra sida; ty han tappade processen, han blef alldeles utwisad; ty det påföde sig inte att Satan skulle wara tillstådes när Presten blef klädd i de nya kläderna. O! en underlig förwandling. Theatern der detta skedde hade säkert warit det himmelska hofwet; ty det är der som Gud håller den domen, att en ängersfull själ skall mista sina orene och i dess ställe få rena kläder, rättfärdighet och salighet. Huru det har warit möjligt att Satan har kunnat stå der, förstå wi inte. Wi förstå litet af det som sker i kropparnes werld, och långt mindre förstå wi utaf det, som händer i andarnes. Skälunda kunne wi ej bestämma hwad som är möjligt eller omöjligt. Allt nog för oss att wi läse denna berättelsen i det ordet, som aldrig ljuga kan: Och Satan stod på hans högra hand, på det han skulle slå honom emot, och Herren sade till Satan: Herren näpse dig Satan! ja Herren näpse dig! Wi läse dessa orden i Zacharie Prophetias 3 Cap. 1, 2, versar.

J och med dessa ordens förklaring är jag inne på det ämnet, som genom Guds nåd skall lyfveläsa vår andakt. Vi försoga oss alltså dertill; utan vidare företag, bedjande vår fordom lidande, men nu upphöjde Frälsare, att han wille beledsaga denna Predikan med kraft och wälsignelse i våra hjertan! Amen.

Fader vår n. n.

Text: Första Aktens sista stycke.

J Herrans namn föreställe wi nu:

Satans argbet — och Jesu ömhet emot mennisko-själur.

Wi öfwerwäge:

- 1) Satans argbet emot dem, med detta tillägg: arme syndare akka dig! och
- 2) Jesu ömhet emot dem, med detta tillägg: syndare låt beweka dig!

O! starke hjelte stätt mig bi, War mig en borg der jag uti, Må manneligen strida, Mot Satans här, Dermed jag är Kringwärfd på alla sidor, Hjelp mig och wår, O! Jesu kär, Ifrån den onda anda, Som söter wist Med all sin list, Att komma mig tillhanda. Amen!

A f h a n d l i n g.

Så företage wi oss då uti Jesu namn wår redan anförda betraktelse, och föreställe enligt löfte i wår betraktelses första del: Satans argbet emot mennisko-själur, med detta tillägg: syndare akka dig!

Mått härwid: 1) Satans argbet emot de dömdönda mennisko-själur. Wi läse i det upplästa stycket af den första Aktien att wår Frälsare i den samma natten, då han för-rädder wardt, war så obestrikligen öm mot sina lärjungar, att han tydligen sade dem hwad Satan hade i sinnet emot dem i dymnet: weckan; i synnerhet förkunnade han Petrus hwad Djeswulen hade för ett argt öga till honom. „Simon! Simon!“ säger Jesus, „si! Satan hafwer begärt att han skulle fölla Eder som hwete.“ Satan, will Jesus säga, är inte nöjd med det, att han sått Judas; han är inte nöjd med det att han gifwit Judas Simonis Ifchärioth in uti hjertat att förråda mig; han är inte nöjd med det att han i går aston för in i Judas efter den indoppade brödbbetan; det är honom inte nog, att han har ryckt en Apostel ifrån mig, nej! detta hungrande Lejonet hung-rar efter mera rof. Han will rycka Er and-re ifrån mig; och si! „Satan hafwer begärt Eder.“ Han har varit inför Guds thron och begärt, att han skulle få göra med Eder efter sitt behag. Han will på ett ömkligt sätt fölla Eder som hwete; men ack! war Satan i sin argbet så nådvis, att han kunde tråda inför Gud och begära ut Apost-larna till föllning, hwad skall han då inte haf-wa för en försträrlig argbet emot Guds barn? hwad skall han inte hafwa för en bistlig bit.

terhet emot dig, som är Satans barn? det är
 väl sant, att lika som en bandhund på en
 gård inte skäller på husfolket, som han hvar
 dag ser, utan på de främnande, som han inte
 känner, lika handlar och helvetes bandhuns-
 den Djävulen med syndare. Han frestar in-
 te dem som hbra till hans husfolk, som redan
 stå i hans tjänst; ty då skulle han oro sina
 tjänare, och det wore ju emot hans illsluga
 uträkning? Men de främnande, de som ej äro
 bekante, eller förenade med honom, och de som
 hålla på att rymma ur hans tjänst genom en
 sann bättring, dem, dem frestar han, dem an-
 fäktar han, dem begär han att han skall få
 slå som hwete; men så är det likväl af idel arg-
 het mot din fattiga själ, som Satan har lockat
 dig till sig, och qwarhåller dig hos sig, du
 osvundande syndare. Ut! vägar han göra
 så starka påståenden inför Gud, att han skall
 få fälla och slå Guds barn; O! hvilka
 svåra flagomål lär han icke hafwa emot dig,
 som är hans trogne tjänare? Här ropar jag
 till Eder, I osvande syndare! Si! Satan
 hafwer begärt Eder. I menen att Satan
 änte har att beställa med Eder, sedan Jesus
 war på jorden och undergick sitt bittra lidan-
 de för världens synder; I trösten Eder med
 Passions-eredisningar, och tänken att I skolen
 hålla Eder ryggen fri för Satans makt;
 men besinnen att just densamma natten, som
 Jesu svåra lidande begynte i hans själ i Be-
 tagården, ja några timmars tid före än han
 kom till Gethsemane, sade han dessa orden till
 Petrus och till de andra lärjungarne. Si!
 Satan hafwer begärt Eder. Ja! ja, I obot-
 färdiga själar! Satan wet allt för väl att
 Jesus har lidit för Eder; men därför låter han

intet bli att begära. Eder. Nej! Si! Sa-
 tan hafwer begärt att han snart skall få ut E-
 der till en ewig förbannelse. Si! Satan haf-
 wer begärt att den rättfärdige Guden skall
 snart leverera ut Eder till att blifwa ewigt
 arresterade i pinorummet. Si! Satan hafwer
 begärt att I snart skolen blifwa "bundna
 till händer och fötter, och kastade i den
 yttersta mörkret." (Math. 22: 13.) Si!
 Satan hafwer begärt att Eder lifsträd med det
 snaraste skall afföras, och att I ofördröjligen
 måtte bli bortrypta ur Edra synder, och ho-
 wet? Kan hända att Satan hafwer begärt att
 I inte skolen få lefwa en wecka mer i världens
 tid? O! Det rosigiriga Lejonet. Han skrydar med
 att I måtten blifwa ewigt förbände. O! huru
 ofta måtte inte Satan tråda inför Guds thron
 och ropa: Du rättfärdige Gud! gif mig den
 der fräcke och förblindade Syndaren ut; den
 der framhårdande nådefråktaren. Gif mig ut
 den der förstokade skrymtaren. Du har så lån-
 ge arbetat på hans hjerta genom Din Andä,
 och det hjälper inte; han syndar ändå, han
 horar ändå, han swärjer ändå, han sölar sig
 i sitt fylkeri ändå, han har guldslimpen till sin
 Gud ändå. Så har han lefwat många år!
 Nu kan Du inte neka mig, Du fränge Gud!
 att i ewighet få anamma hans själ. Store
 Gud! gif ut Din befallning att hans själ skall
 bli tagen ifrån honom i denna natt. (Luc. 12.
 20) O! i denna dag begär jag ut honom.
 Han bbr inte få lefwa längre. Syndare! se
 Satans arghet, och akta dig; han hafwer en
 gruslig wrede emot dig. Du kan rådde så stu-
 rade du, på stunden i detta ditt obotfärdiga till-
 ständ och fore till helvetet på ögonblicket; så
 arg är Satan emot dig. Märken noga, I swåra

fare! I, som uti Edra eder bnfken Eder mÅn-
gen gång i Diefwulens wÅld, I som bedjen
att Satan skall taga Eder och fara till af-
grunden med Eder, O! I fÅrtjusle syndare,
hwad gÅren I? Hwad I bnfken, behÅfwen I
alldeles icke begÅra utaf Satan, att han nem-
ligen skall taga Eder, — — — Si! Satan
begÅr Eder att han skall fÅ Eder. I behÅf-
wen ei roya pÅ Diefwulen till Eder, han kom-
mer nog ÅndÅ, han kommer ofallad. Ingen
behÅfwer bedja honom uppfluka sig; ty han,
"Eder fiende Diefwulen gÅr omkring
fÅsom ett rotande Lejons fÅkande hwem
han uppfluka mÅ," fÅsom Petrus sÅger i
des i Epiftels 5 Cap. 8 v. Ja! "We Eder,
I som bo pÅ jorden och pÅ hafwet, ty
Diefwulens fÅger ned till Eder, och haf-
wer en stor wrede, wetande att han
icke lÅng tid hafwer." (Upp. B. 12: 12.)
Å! dina fastliga swordomar Åro de allraffÅn-
ste loffÅnger i hans bron. Han har i sig fÅlf
tillrÅcklig arghet mot din fÅl; du behÅfwer
alldeles icke mana honom.

Men Satan har ock 2:0 en besynnertlig
arghet mot de omwÅnde menniffers fÅlar.
Judas Zscharioth war werkligen i bÅrjan ett
omwÅndt Guds barn; men fÅ lÅnge Bibel År
till fÅ fÅr det uppteknadt till alla trogna fÅ-
bars warning och wÅtelse att Judas war ett
Guds barn; men han blef det fÅrlorade barnet.
(Johannes 17: 12.) Gud hÅdde i hans hjer-
ta i bÅrjan; men Gud blef utdrifwen, och Satan
gÅt uti Judas, som kallas Zscharioth och war
en af de tolf. Sedan nu detta war fÅedt, se-
dan Judas war snÅrjd i hans snara, fÅ frÅ-
gar jag: war Satan tillfÅndes dermed? O! nej,
han will ej allenÅst hafwa Judas, utan han

will ock hafwa de andra elfwa i fÅna fÅbr.
Det war ingen annan Ån han, som wÅkte
upp den trÅtan emellan LÅrjungarne, nÅr de
woro pÅ wÅgen ifrÅn staden till Gethsemane;
ingen mÅ anse den trÅtan fÅr en Åbetydlig
synd, som ej myckel funnat fÅda Apostlarnas
tro. Jo! Diefwulen gÅdt hemligen ossa pÅ
denna trÅtans eld, och hÅde ej Jesus med sin
fÅrbÅn kommit emellan, fÅ hade utgÅngen
blifwit fÅrtrÅcklig. Detta fÅrÅhÅll Jesus dem
under wÅgen till bÅragÅrden: "Simon!
Simon!" sÅger den trofaste FrÅlsaren, han
nÅnner honom wenne gÅnger wid namn, Åf-
ter det war ingen af alla elfwa, som Satan fÅ
gruffligen fÅllade fram pÅ natten som Simon
Petrus, "Si! Satan hafwer begÅrt E-
der." Si, sÅger FrÅlsaren; han will sÅga Petrus,
Si nu noga pÅ dina sinnesdrÅfser i denna stund
den, si huru hÅgmÅdig du År, som nyf har
trÅtat om ett jordifft fÅrÅtrÅde. Si huru fÅr-
mÅten du År, som liter pÅ dina egna frÅster
och gifwer fÅ mÅnga stolta fÅrÅfrÅngar att du
aldrig skall Åfwer gifwa mig. Si nu sade du
nyf: om Ån alle fÅrÅrgas skall jag dock icke
fÅrÅrgas, och du borde heller sÅga: om in-
gen annan fÅrÅrgas, skall jag dock lit-
wÅt fÅrÅrgas. Simon! si! du tror inte
att Satan År med i fÅpetet hÅr; men gif
noga Åkt pÅ de stoltfÅtets, och fÅrÅmÅten-
hetsdrÅfser, som nu uppfliga i ditt hjer-
ta; de komna frÅn ingen annan Ån Satan. Si! Sa-
tan hafwer haft myckel att gÅra i dag. Han
hafwer warit infÅr Gud i dag med en besynnertlig
begÅran, fÅsom han fÅrdom begÅrde med Job
hwad han wille, fÅsÅ har han haft strÅnga pÅfÅ-
enden om Eder alla infÅr Guds stot; fÅmnerhet
har han pÅfÅtt att du Simon skall lemnas ut till

honom. Satan har märkt hos dig en stark tro, men han har också märkt hos dig en lätt mildighet att falla; och nu menar han, om du blifver öfvervunnen, så är det gjordt med alla de andra. I weten inte att Satans arghet emot Eder i dag har gått så långt, att han har begärt Eder, att han skall få rycka Eder ur Er fästning, ur witt nådiga försvar, att hans begäran har varit den: att han skall få fälla Eder som hwete. När menniskor wanna och skaka såd med ett säll, så göra de det till att rensa såden; men Satan har ingen god mening med denna skänning, nej! han will alldeles förgöra Eder tro. Då man rensar hwete i ett säll, så skiljas agnarne och de oduglige kornen ifrån det rena hwetet, och agnarne sovar man ut, så will Satan i natt hafwa gjort med dig Petrus, och med Eder, I öfrige mine Lärjungar. Han bad Gud att han skulle så länge få dryfta, kasta och skaka Er uti frestelsens och anfästningens säll, tills han kunde så skilja Er ifrån den rena hwete-hopen, ifrån Guds barns antal, och hafwa den glädjen att I aldrig såsom hwete måtte blifwa inbärgade i himmelens lada, utan att I måtten blifwa såsom agnar, de der af logan bortslåpas, (Mk. 13: 13.) utsofades af Guds wrede, och kastade i ewinnerlig eld der agnarne skola förbrännas. (Math. 3: 12.) Så beskriver Jesus Satans arghet emot sina Apostlar; men äfwen så arg är Satan den dag i dag är, mot alla omvända själar, alla Guds barn; begynn bara o Sjal! att med fullt allwar tråda in i bättringens ordning och wandra på salighetens wäg, du skall snart få se att Satan blifwer din swåraste motståndare; han tål in-

te en tanke mot salighetens wäg, inte ett enda klagemål öfwer synden, inte en gnista försats till bättring i ditt hjerta. Så snart du har waknat upp ur syndens sömn, så gäller det snart att waka och bedja, annars blir Satan din öfwerman; och när nåden är wunnen, när omvändelsen har skett, när du har gått igenom den första bättringen, O! nu är du ständ på stridsfältet under hela din dagliga bättring. Af syndens Goliath wäpnad med infästens förgiftiga hjälm, och med sina swåra frestelsers pantsar, måste nu förgöras. O! I omvända själar, eller I som ären på wägen till omvändelsen, låten icke fryntare inbilla Er falskheter med sina söta och hala ord; tron dem icke när de säga: att Diabulen gör själen ingen oro sedan Jesus är kommen i werlden; tron dem icke när de säga: det är lätt att få nåd och blifwa salig; ty då göra de ju Frälsarens egna ord till lögn; han säger: den porten är trång och den wägen är smal, som förer till lifwet, och få äro de som finna honom. Math. 9: 13, 14. Hören, I pånyttfödde själar! hvad Jesus säger till Apostlarna; det samma angår Eder. Se! Satan är arg emot Eder. Se! Satan hatas deröfwer att I skolen tro och blifwa salige. Sen! I uppvakta samweten, Satan tål inte att I hafwen waknat; han will söwa Er på nytt igen. Se! I ängersfulla själar, Satan tål inte att I afstån med Edra synder, han will locka Er till de samma synderna igen. Se! I omvända själar, Satan förtryter att I skolen så fasta in till ändan, han will förföra Eder till djupare fall. O! du fattiga omvända själ, gör dig aldrig trygg och säker någon enda dag. Diabulen

wulen ligger på lur den dagen, som du gör dig säker; den dagen kan Satan gå in för Guds stol och begära att han skall få följa dig såsom hwete; den dagen kan han säga till Gud: gif mig ut den der summeraktiga själen; hon skall vara ditt barn och slumrar så många gånger på sin andliga post; låt mig få skaka henne i frestelses-sället. Då gäller det. Nu wälsignar hon i ansigtet; men kanst du hon i pröfningsens stund förbannar sin födelsetid och sin Skapare. (Johs, 1: 11.) Sägunda söker Djefwulen att förtä. I synnerhet brinner Djefwulen af en försträckt arg het emot trogna Predikanter och Lärare. Dem, — dem vill han fram för allt få följa som hwete. Satan hade en fast mening då han wille följa Petrus och de andre Apostolarne; det war dem som Jesus efter sin himmelsfärd skulle följa ut i hela werlden till att omvända menniskor ifrån Satans arg het till Gud. Hade nu Satan kunnat förtä de andre elstiga utur nåden, liksom han förtäde Judas, så hade ingen själ blifwit omvänd af dem. Genom Petri Predikan blefwo tretusende själar omvända följande Pingstidag; men det hade inte stett, om han lyckats i sitt förhafwande. Hvilka grusliga spekulationer har icke han? Säg förtä han ännu till att följa Lärare; han tänker: faller jag dem så faller jag flere med dem, så skall jag snart förtä de andre. Kan jag förtä herdarna i säkerhet, så skall jag snart förblinda fåren; kan jag förtä dem till sömn, som böra vara waktare och göra alarm, så skall jag snart få åhörarne i en fullkomlig sömndröm, och derför böra Jesu ord gå twärtigenom våra hjertan, som äro Lärare.

rare. O! gif mig, min Jesu, nåd till att kunna lägga dessa dina ord på hjertat här; I Predikanter! ropar Frälsaren till Lärare: 'Satan hafwer begärt eder att han skulle följa er såsom hwete.' Han är hisligt arg på eder, ty han wet att om I ären trogna uti edra embeten så kunnen I göra honom af med många själar; derför will han följa Lärare i girighets-sället, och i dryckenstaps-sället. O! du grymme Djefwul, huru arg är icke du emot menniskors själar.

Men jag bör äfwen fullborda mitt löfte samt i denna predikans andra och fifta del beskrifwa: Jesu omhet emot menniskors själar, med detta tilläg: syndare låt beweta dig! Obeskrifligt om är Jesus i: o emot de omvända menniskors själar. Jag will för denna gången endast föreställa den omheten, som han wisade dem med sin förbön. Hans förbön för dem rymmes inte i Jesu ord till Petrus: „jag hafwer bedit för dig;“ ty det war hans förbön för en trogen själ; men, att han äfwen ber för de otrogna, det kan man se i Luce 13 Cap, der liknas Frälsaren wid en man som hade ett träd planteradt i sin wingård. Judarna liknar han wid trädet. På det trädet sökte han frukt i 3 år, nemligen då Jesus predikade på jorden, men han fann ingen frukt; då sade han till wingårdsmanne: „hugg bort det träd det.“ Med wingårdsmanne menar Frälsaren sig self; hwad svarar nu wingårdsmanne? Ack! han kom emellan med sin förbön och sade! Herre! låt stå det träd det ännu i det a

Året, låt det åfwen stå detta tredje året, som jag är på jorden!" Se! här syns Jesu blyhet i dyren dag; det borde draga Eder till bättring, I hårde, obofskådige syndare! Långe har Guds vredes yra varit lyftad i wåderet, och skulle det gåt efter rätt, så hade han redan gjort ett fastligt hugg, han hade långt för detta afbuggit Eder, I ofrukt-samme träd! uti Ederas synder. Satan har lågat och begärt ut Eder; men alltid har Jesus gått emellan och bedt för Eder. Satan har begärt att I skulle snart dö, Jesus har bedt att I skolen få lefwa. Satan har begärt att nådetiden skulle tvärt afsträkas för Eder, — Jesus har bedt att I ännu måtte få några nådedagar. Satan har begärt att Gud skulle leverera ut Eder till honom, — Jesus har bedt att det måtte dröja ännu; I torden bestinna Eder. Satan har långt för detta welat hafwa Er ur werlden och ned i Helwetet, — Jesus har bedt för Er att I måtte ännu få blifwa qwar på jorden till prof om det blir någon bättring. Satan har begärt att I skolen inte få lefwa till denna andra Söndagen i Fastan, — Jesus har bedt för Eder att nåden skulle stänkas Er efter denna Söndagen. O! du Jesu blyhet, hwem kan beskriwa dig? Men här torde du, såfre syndare! tänka: O! det är mycket wäl att Jesus är så obeskripligen bly, det är wäl att jag wet, att han beder för mig; då kan jag synda och strymta så mycket jag will, då kan jag åfwen föresumma nådedagarne; ty Jesus ber för mig att jag skall få flere sådana dagar; och om jag inte kommer till en sann omvändelse innan jag dö, så torde wäl Jesus bedja för mig att jag lika fullt får komma i him-

melen. O! du såfre syndare, hwad tänker du? hwad säger du? Att synda på nåd, att synda på Jesu förbön, det är en bred landsväg till helwetet. Beware dig Gud ifrån ett sådant wågspel! Du skall weta att samme Jesus, som sade: „I låt stå trädet i detta året,“ samme Jesus sade åfwen: „will trädet inte bära frukt, när jag har grafwit omkring det och göddt det, så hugg det sedan bort.“ En gång ber Jesus inte för dig, utan säger: „binder människan till händer och fötter, och kastar henne i det yttersta mörkret.“ Math. 22: 13. Nej! tro inte att Jesus ber dig in i himmelen, när du dö utan omvändelse på jorden. Nej! det kan inte Jesus göra, och inte will han göra det. Den som utan bättring går ifrån denna werlden, han har alla språken i Bibeln emot sig. Salig kan han aldrig blifwa; och ehuru länge Jesus beder för dig att du ännu skall få några nådestunder så skall likwäl din nådetid någon gång taga slut; ty du skall dö och fara hådan, den dyra sista färden. Jesus är din emot dig; men hans blyhet bdr beweka dig till bättring; ty annars skall Iamfens blyhet snart förwandla sig i Iamfens wrede.

Obeskripligen din är Jesus; 2:0 emot de omvända människors själar. O! läsen — Iamfens med hjertats rörelse hwad han säger här i Akten: „Petrus! jag hafwer bedit för dig,“ säger han, „att din tro ick skulle falla om intet warda.“ Märk! här ontalas twenne bedjare, som bedja emot hwarandra; Satan beder emot Jesum, Jesus beder emot Satan. Satan är kårande, Jesus är

Advokat. Satan gör grymma påståenden, Jesus faller sin förbön: Simon! Simon! vill Jesus säga, du vet inte hvad jag har gjort dig för en stor tjänst i dag; jag har bedt för dig. Jag har kämpat med Satan in för Guds stol, för att frälsa din arma själ; Satan har arbetat på att du skall bli likaså olydlig som Judas; men jag har bedt för dig; sållad blir du, det har jag inte funnat hjelpa; men min förbön har uträttat så mycket att din tro skall icke om intet warda. Det skall wäl bli en förnärkelse i din tro; men efter den förnärkelsen skall din tros ljus åter igen blänka fram. O! du obeskrisliga Jesu ömhet, nu sitter denne Advokaten, denne Talemannen, på Fadrens höggra hand och der beder han ännu för alla omvända, och på wägen till omvändelsen sladda själar. Han lefwer alltid, och beder alltid för dem. (Hebr. 1: 25.) Ännu kan han säga till hwar och en trogen själ: jag hafwer bedt för dig. O! I nådsökande och himmelslångtande själar, Satan beder emot Eder; men Jesus beder för Eder. O! I uppväcka själar, Satan har bedt för Eder att I måtte likwäl komma dertill. O! I ängstfulla själar, Satan har bedt emot Eder, att det aldrig måtte bli någon sann tron uppränd i Edra hjertan, — Jesus har bedt för Eder, att denna tron måtte snart upprändas.

O! I omvända själar, Satan har bedt emot Eder, att tronens ljus måtte slöckna, — Jesus har bedt för Eder i frestelsens stund, och skall bedja för Eder i dödsens. När människorna förtala dig på jorden, hwart wille du taga wägen, om du inte hade denna Talemannen i himmelen? När frestelserna öfverrasta dig, huru skulle det gå med dig om inte Jesus bad för dig? När Satan tager sållet och dryftar dig deruti, huru lätt, — huru lätt skulle han inte fläta dig ifrån hwetet, ifrån alla Guds barn, om inte Jesus bad för dig? men han hafwer bedt, ja! han hafwer bedt, och när du, trogna själ! en gång i din sista stund inte kan upphäwa en enda suck, när Satan då kommer för sista gången med sitt såll och vill sålla dig såsom hwete, när du inte orkar tala, inte hwiffa, inte bedja; när du fliger ner i dödsens ström, så att wägorna gå dig öfwer hufwudet, ack! ack! då är den nådige Frälsaren tillstädes, och beder för dig, war honom bara trogen intill denna stunden, så skall du säkert få lifsens krona.

Stuligen ropar jag: O syndare! Satan är arg, wakta dig! annars skall den arga Satan sålla dig, o! syndare. Jesus är öm, men låt beweka dig till bättring, annars kan hans ömhet icke frälsa dig. Amen!

The first of these is the fact that the
 paper is of a very poor quality, and
 is much stained and discolored. The
 ink is also very faint and illegible.
 The handwriting is in a cursive hand,
 and is very difficult to read. The
 paper is also very wrinkled and
 stained, particularly on the right
 side, where there is a large red
 stain. The overall appearance is that
 of an old, worn, and damaged document.